

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Iusta, vel no[n] nocens detractio, n. 12.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

ea, que forre ante hanc advertentiam esse mendax, aut joco; aut ex ira dissecuta fuerint. Ratio est, quia pro his in nulla culpa fuisti: at pro illis, dum advertisti, & potuisti, ut supponimus, sed noluisti, damna impedire, gravem commisisti culpam, & in nostra sententia contra justitiam.

e. Molina t. 5. disp. 40. f. Rebello. Less. apud Barth. de S. Faust. d. 21. d. 42. num. 1. g. Vide in simili Delugo t. 1. de iust. d. 8. sec. 7. n. 25. & t. 2. d. 39. sec. 3. num. 27.

Consensus infamati, vel ejusdem remissio.

9. Quartò, excusat à restitutione famæ, quando quis infamat volentem.

10. Quintò, quando prava fama notatus, suæ famæ restitutionem remittit, modò tamen in utroque hoc casu infamia non sit conjuncta cum alterius, de qua is disponere nequeat. Vide Fagundez, cc docentem sufficere remissionem solius Religiosi, si is fuerit infamatus in criminis nō redundantibus in religionem; secus, fore necessariam remissionem superioris, de consensu Religiosorum, in quos macula redundavit.

cc. Fag. lib. 8. in 8. Dec. pr. c. 3. n. 15.

Insta, vel non nocens detractione.

11. Sextò, quando d. de aliquo justè detraxisti: detraxisti autem justè in causis supradictis §. 2. n. 21.

d. vid. S. Th. 2. 2. qu. 62. ar. 2. ad 2.

12. Septimò, quando quis est ita infamis in ea re, ut prudenter non judiceatur pati novam infamiam ex nova detractione. - Hinc colligo, si detractori non adhibetur fides, quia judicatur

xisse, eum excusari à restitutione, quia infamatus non est passus damnum. Quid, si infamans putet, se damnum fecisse, cum tamen non fecerit? respondeo, tunc obligabitur restituere ex conscientia erronea; sed si resciat, damnum non fecisse, liberabitur à restituione.

13. Octavò, quando infamia conmaculatus jam aliunde recuperavit suam famam.

14. Nondò, quando infamia data est obliuioni, id quod usu venire solet in absentibus & defunctis. Ut autem crimen alteri narratum prudenter existimetur moraliter certò obliuioni mandatum, 20. annos requiri putant aliqui, & sed melius id prudenti iudicio relinquendum. Dixi (moraliter certò) nam si sit dubium, restituenda est fama, & & quidem modo, quo mox dicam §. 4. n. 3. quia tunc certa est infamia, & dubia excusatio.

e. l. Cordab. Navar. Val. apud Barth. de S. Fausto in specul. d. 21. q. 68.

15. Decimò, quando post infamiam à te alicui ablatam, capitur is laborare publica infamia in eodem vel simili crimen, de quo illum notasti, iuxta supradicta §. 2. n. 20.

Infamatio reciproca.

16. Undecimò, quando duo se invicem infamarunt; probabile est enim est, tunc neutrum ex Iustitia teneri ad ad famæ restitutionem, quia quando iura sunt æqualia, censetur utraque pars satisfacta, & tacite in vicem se compendi. Altero autem restituente, te-

